Posekali máje,
huž je z lesa vezú,
huž na ně veverky
víckrát nepolezú.

Ej májek, májek
zelený májek,
kdo ťa postavil?
Švarný šuhajek.

Má zlatá panenko,
stavějí ti máje,
otevři okýnko,
podívej se na ně!

A na tom májku
červená šátka,
kdo ju uvázal?
Švarná galánka.

(Z lidové poezie)

Redakce zpravodaje přeje čtenářům krásný měsíc máj, naplněný láskou!

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.
* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 3.5.2017.

KVĚTEN 2017 ROČNÍK XVI. ČÍSLO 4.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

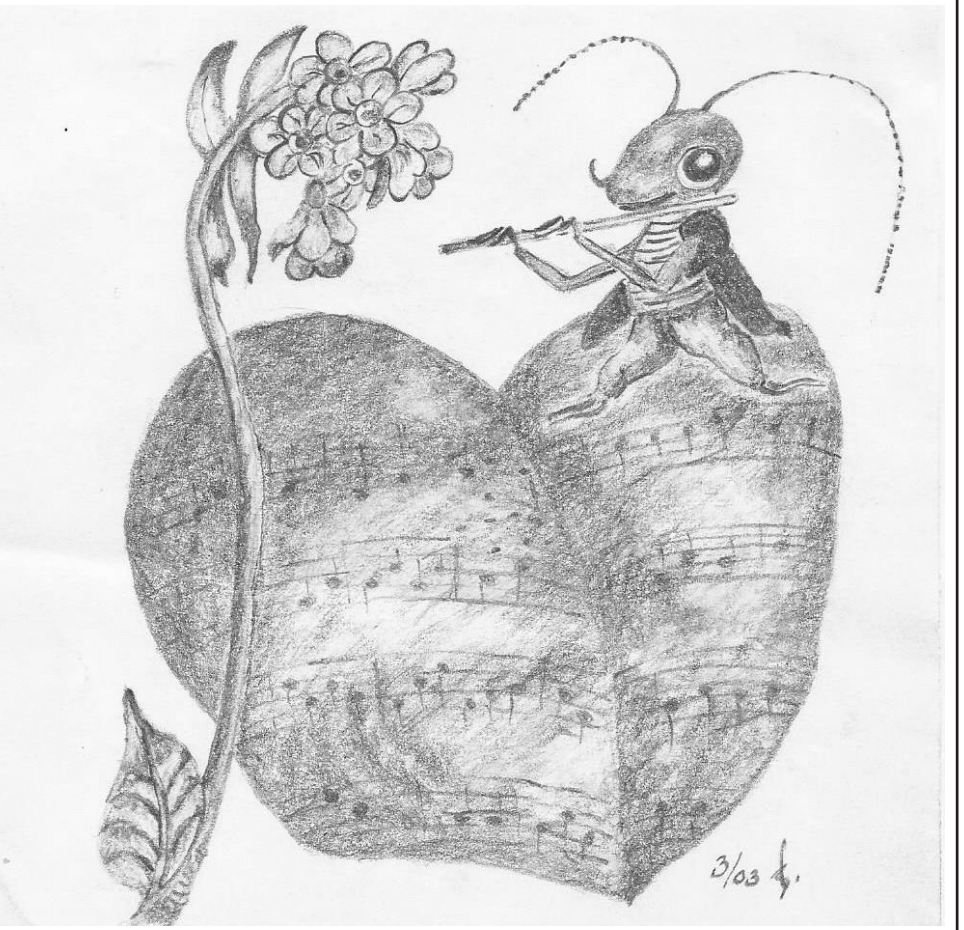

Ilustrace: J. Švajdová

PÍSEŇ PRO MAMINKU

Znáš ten čas?

Čas rozkvetlých trav a zvonků
zve všechny ven k odpočinku.
Louka pod tebou voní senem
a plástve včel sládnou medem.

To je ten čas, na který čekáš;
tak přejeme ti stále modré nebe
ať slyšíš potůček, jak šeptá vedle tebe!

J. Švajdová

Ilustrace: J. Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Srdečné pozvání na pouť do Bohuslavic. Pouťová mše svatá bude sloužena v kapli Navštívení Panny Marie dne 28. května 2017.

Obec Březnice zve všechny dříve narozené na AUTOBUSOVÝ VÝLET DO LUHAČOVIC.
Ukončení bude tradičně na Mohyle - s malým občerstvením.
Akce se uskuteční ve čtvrtek 8.6.2017 dopoledne. Start v 8:30 hod. z točny, dále pak bude autobus zastavovat na všech zastávkách v obci: Filip 8:35, rozcestí 8:40, Kovárna 8:40, pálenice 8:45.
V Luhačovicích bude volný program. V 11:00 odjezd na Mohylu.
Těšíme se na Vaši účast.

Letošní Setkání Březnic proběhne v sobotu 24.6.2017 v naší - moravské Březnici. Sportovní program bude probíhat od 15 hod. ve Sportovním areálu, kde budou tradičně sehrány fotbalové a volejbalové zápasy. Večer pak bude pokračovat společenský program na sokolovně v rámci Rockového festiválku piva.

K prvnímu svatému přijímání se letos připravují 4 děti. Slavnostní bohoslužba s udělením této svátosti bude v Březnici, v kostele sv. Bartoloměje dne 18.6.2017.

Na zpravodaj Naše dědiny jste darovali: v Salaši 300,- Kč, v Březnici 500,- Kč. Děkujeme Vám.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 21.6.2017.

Píseň pro maminku

Duhový květ v srdci nosíme,
navždycky nám v něm bude kvést,
něžný jak píseň maminčina,
k ní se vracíme ze všech cest.

Duhový květ, rodná dědina,
od věků Bůh jí žehnává,
z potu a slz moravské země
víno i píseň dozrává...

Maminkám přejeme k jejich májovému svátku zdraví, radost, pohodu v rodinném kruhu, trpělivost a lásku při výchově svých dětí.
I my všichni, kteří už maminku nemáme,
s láskou na ni vzpomínáme
a duhový květ stále v srdci nosíme...

Na druhou květnovou neděli, letos 14. května, připadá Den matek. Nezapomeňte na své mámy. I drobnost potěší a vykouzlí na maminčině tváři ten nejkrásnější úsměv.

redakce

Ilustrace: R. Bárta

Milí čtenáři Našich dědin, po dlouhé zimě, po deštivém a zamračeném období v měsíci dubnu jsme se probudili do prvomájového pondělí, svátečního dne. Ještě než nastal Máchův „pozdní večer, první máj, večerní máj, lásky čas," tak tu bylo prvomájové ráno. Kdo by neměl rád rána, kdy paprsky slunce z východní strany přes okna a záclony procházejí až do domu a přejí nám jako nejlepší přátelé rozhodně ne neosobně nebo jen tak ze slušnosti - dobrý den. A jako nejlepší přátelé nám svou společností rozehřejí srdce. Na cokoli totiž ony dopadnou, to dělají jasnější, krásnější, pravdivější, dokonce tím, jak dopadají na předměty, vytvářejí je i hlubšími. Zátiší bez světla by pro výtvarníka nebylo zajímavé. Tyto sluneční paprsky se dávají od rána do pohybu, aby až večer se západem slunce nás opustily. Vždyť i ti nejlepší přátelé, kdyby nám nedopřáli soukromí a v pravý čas neodešli, brzy by nás spíše otrávili. A tak v Písmu svatém čteme: *Měsíc jsi udělal, Hospodine, aby určoval čas, i slunce ví, kdy má zapadnout.* (Žalm 104,19). Ale konec konců ony ty sluneční paprsky i během dne se chovají velmi taktně, a máme-li okna v domě posazena po všech stranách, tak nám paprsky až do západu slunce dělají společnost ani ne strnulou ani ne neposednou. Spočinou třeba na stole, a aniž to zpozorujeme, přesunou se na židli, seskočí na podlahu, pak se na chvíli zachytí na stěně, hop na skříňku, na postel, z tváře na tvář. Od rána do večera kráčejí a kde dopadnou, druhé těší a prozařují. Pěkný vzor pro nás. I Pán Ježíš použil tohoto přirovnání, když říká učedníkům: *Vy jste světlo světa. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.* (Mt 5,14.16)

P. Václav Fojtík

Hasík

V tomto školním roce se nám podařilo zapojit do preventivního programu požární ochrany Hasík.
Hasiči zlínského kraje si pro naše žáky připravili dvě besedy, které proběhly v měsíci březnu.
V první se žáci seznámili s hasiči, jejich maskotem Hasíkem, který vzbudil největší ohlasy nejen u mladších, ale i u starších žáků. Povídali si o tom, co hasiči dělají. Prohlíželi si jejich vybavení, které si potom mohli obléct nebo vyzkoušet. Potom si povídali o tom, jak se chovat v různých situacích, např. jak se zachovat, když jim začne hořet oblečení. Jaké jsou dobré a zlé ohně. Nacvičovali si telefonování při ohlašování požáru. Děti byly upozorněny o nutnosti volat přímo na linku 150 a zopakovaly si i další tísňové linky. Rozebíraly také situace o zneužití tísňové linky a dozvěděly se, že je dnes není těžké vypátrat díky GPS signálu.
Druhá beseda následovala 14 dní po první. Při ní si žáci zopakovali své znalosti z předchozí besedy. Potom probírali, jak se zachovat při vypuknutí požáru v domácnostech. Dozvěděli se o požárním hlásiči, který si mohou doma nainstalovat. Dětem bylo doporučeno domluvit si v blízkosti domova místo, kde se všichni sejdou, pokud u nich vypukne požár. Také si opakovali, jak se zachovat při vypuknutí požáru ve škole. Na závěr byli poučeni o způsobu hašení rozpáleného oleje. Nikdy nesmí používat vodu, protože ta s olejem exploduje.
Obě besedy se dětem moc líbily a s hasiči si domluvili návštěvu přímo v hasičské stanici.

Mgr. Eva Mihalová

PLETENÍ POMLÁZKY

JAKÉ BYLY PŘÍPRAVY NA LETOŠNÍ VELIKONOCE?

Ahoj přátelé,

možná už jste zaregistrovali kampaň za dostupnější služby pro děti a dospělé s autismem.

Pokud ne a z nějakého důvodu by Vás toto téma zajímalo, moc doporučuji shlédnout dokument Děti úplňku.
(Pozn. redakce - pořad byl odvysílán 2.5. ve 21 hod. a 3.5. v 15:55 hod. na ČT2).

Myslím, že to bylo velmi silné... (mj. tam byly záběry z Integračního centra Zahrada v Praze, kde pracuje a v dokumentu také vystupuje moje spolužačka z výšky).

A kdybyste následně usoudili, že by bylo fajn, aby se v péči o tyto děti (a v neposlední řadě i jejich rodiče) pokročilo, můžete si přečíst text petice za dostupnější služby pro tyto lidi a eventuálně tuto petici i podepsat... Není to nic těžkého... Je to vlastně to nejmenší, co může člověk udělat v rámci respektu k "dětem úplňku" a jejich rodičům...

Film (po odvysílání premiéry) i petici najdete na stránkách www.detiuplnku.cz.

S pozdravem

Zuzka Trčková

Ještě před tím proběhnou dva pietní akty. První, v pátek v podvečer, kdy se přítomná historická technika vydá na spanilou jízdu po okolních obcích: Březnice-Bohuslavice-Doubravy-Březůvky-Pindula-Březnice, Kříby. Připomenutí památky těch, kteří za naši svobodu prolili krev a položili život, se uskuteční následně v 19:00 hod. u Mohyly. Druhý pietní akt se uskuteční v sobotu 27.5.2017 ve 13:00 hod. U kostela. Na všechny tyto akce během posledního květnového víkendu jste všichni srdečně zváni - stejně tak i na závěrečnou hudební produkci skupiny THE OGARS, která proběhne v sobotu 27.5.2017 od 17 hod. ve Sportovním a kulturním areálu.

Josef Hutěčka, starosta

časový harmonogram:
Pátek 26. 5. 2017
v odpoledních hodinách příjezd Klubů vojenské historie do Sportovního a kulturního areálu Březnice
v 18:00 hod. - začátek spanilé jízdy po trase: Březnice (hřiště) - Bohuslavice - Doubravy - Březůvky - Pindula - Březnice hřiště),
v 19:00 hod.u Mohyly (památníku obětem II. sv. války) na Kříbech v Březnici - pietní akt.

Sobota 27. 5. 2017
13:00 hod. pietní akt u památníku u kostela
14:30 hod. ukázka na louce nad hřištěm
Po ukázce možnost fotografování, prohlídky techniky, pro děti střelba z pušky, kulometu, samopalu, dělo
17:00 - 20:00 hod. živá hudba - kapela THE OGARS.

Uctění památky obětí II. světové války spojené s ukázkou boje - Březnice 26. - 27. května 2017

V letošním roce uplyne 75. let od dramatických událostí, které poznamenaly osud naší obce. Na konci roku 1942 proběhlo po odhalení odbojové činnosti v Březnici ze strany gestapa rozsáhlé zatýkání, rabování a represe. Následně se rozhodovalo o osudu celé obce. Nechybělo mnoho a stihl nás stejný osud jako vypálené Lidice, Ležáky či Ploštinu. Nicméně i když nakonec nedošlo v Březnici k takovým zvěrstvům a obec byla ušetřena vypálení, bylo zmařeno 19 lidských životů. Odbojáři i obyčejní lidé, kteří se zapojili do odbojového hnutí, zaplatili za svoji činnost tím nejcennějším, co měli - vlastním životem. Naše vzpomínka patří každému z nich. Nikdy nezapomeňme na jejich hrdinství a na odhodlání riskovat i vlastní životy v boji proti fašismu.
Jako upomínka na tuto tragédii a celkovou odbojovou činnost je na Kříbech vybudován památník březnickým obětem II. sv. války. Symbolicky je u něj vysazeno 19 bříz. Další připomínku obětí II. sv. války máme v centru obce - u kostela je pamětní deska se jmény a fotografiemi odbojářů, kteří položili za svobodu své životy. V budově sokolovny se nachází pamětní deska odhalená starostovi TJ SOKOL Březnice Františku Slezákovi, který byl popraven v roce 1944 ve Vratislavi. Neméně významný je i zrekonstruovaný lesní bunkr v Zakopaničí. Díky aktivitě paní Irmy Garlíkové, Stanislavy Chalupové a Bohumila Hanačíka obec Březnice provádí pravidelnou údržbu a renovaci Mohyly, pamětní desky u kostela i bunkru v obecním lese. A to především jako úctu ke generacím předcházejícím a současně i jako memento pro generace příští.

Především z těchto důvodů jsme se rozhodli připomenout oběti války, což nebyli jen vojáci, ale i obyčejní lidé, do jejichž životů válka zasáhla a uctít jejich památku vzpomínkovou akcí, která se uskuteční ve dnech 26.5.2017 a 27.5.2017.

Ve Sportovním a kulturním areálu bude soustředěna dobová technika a účastníci z řad Klubů vojenské historie předvedou v dobových uniformách na louce nad hřištěm ukázku boje - v sobotu 27.5.2017 ve 14:30 hod..

Sázení stromků v obecním lese - brigáda zastupitelstva obce Březnice

V sobotu, 22. 4. 2017, proběhla v obecním lese brigáda zastupitelstva obce. Přestože byla svolána docela narychlo, sešlo se nás celkem 9 zastupitelů a někteří vzali s sebou i rodinné příslušníky. Za dopoledne se nám podařilo zasadit přes 1000 ks mladých buků, které naše další generace mohou vytěžit.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem aktivním zastupitelům, kteří i v nepříznivém počasí přiložili ruku k dílu a pomohli obecnímu lesu k dalšímu rozvoji.

Velký dík patří i našemu odbornému lesnímu hospodáři ing. Martinu Trčkovi. Ten celou brigádu odborně vedl, ale také stromky zajistil a především na ně sehnal dotace!

Josef Hutěčka, starosta

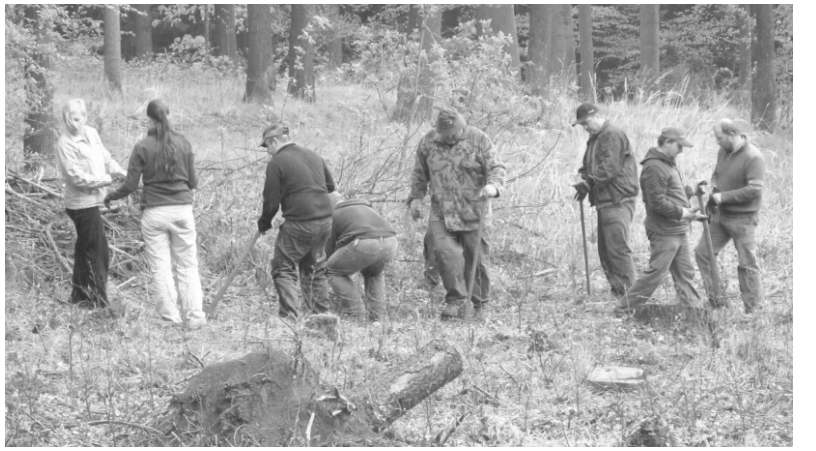

100. VÝROČÍ ZJEVENÍ PANNY MARIE VE FATIMĚ - 4. část

V minulém čísle Našich dědin jsem psal o životech tří dětí, jimž se Panna Maria roku 1917 zjevila v údolí Iria poblíž Fatimy. V tomto květnovém vydání vám, drazí čtenáři, představím první zjevení Panny Marie, které nastalo 13. května. Budu zde citovat sestru Lucii, jež byla jedním z oněch tří dětí, a která po letech na tento mimořádný květnový den vzpomíná.
Z knihy: *Sestra Lucie hovoří o Fatimě,* uspořádal P. Luis Condor, S.V.D., Fatima, 1994.

Třináctý květen 1917

Hrála jsem si s Františkem a Hyacintou nahoře na svahu Cova da Iria. Postavili jsme zídku kolem křoví, když jsme pojednou uviděli něco jako blesk. „Pojďme raději domů," řekla jsem bratranci a sestřenici, „blýská se a přijde snad bouřka."
„Dobře."
Začali jsme sestupovat po svahu a hnát ovce k silnici. Když jsme byli přibližně v půli svahu, skoro u velkého dubu, viděli jsme nový blesk a po několika krocích jsme spatřili nad dubem paní, oděnou v bílém šatě, zářící víc než slunce; vycházelo z ní jasnější a intensivnější světlo, než jaké rozlévá křišťálový pohár plný čisté vody prosvěcovaný nejjasnějšími slunečními paprsky. Zastavili jsme se překvapeni tímto zjevem. Byli jsme tak blízko, že jsme stáli uvnitř světla, které tu paní obklopovalo či které se z ní rozlévalo. Byli jsme vzdáleni asi půldruhého metru. Panna Maria k nám promluvila:
„Nebojte se! Neublížím vám."
„Odkud přicházíte?" zeptala jsem se jí.
„Přicházím z nebe."-
„A co si ode mne přejete?"-
„Přišla jsem vás požádat, abyste sem přicházeli po šest příštích měsíců třináctého dne vždy ve stejnou hodinu. Pak vám řeknu, kdo jsem a co chci. Pak se sem vrátím ještě po sedmé."-
„Přijdu i já do nebe?"-
„Ano."-
„A Hyacinta?"-
„I ona."-
„A František?"-
„I on; ale bude se muset pomodlit ještě mnoho růženců."

Nový chrám Boží

Nejmladší kostel na území Zlínského kraje byl dokončen.
V Sazovicích dokončili kostel bez věže, s jednoduchým křížem a s 15 zvony.
Kostel, jehož architektem je Marek Jan Štěpán, má kruhový půdorys, obětní stůl je oválný, ve stropě je kulatý průhled ven, lemovaný třemi stranami trojúhelníku, symbolizující Boží oko.

U vchodu vítá návštěvníky plastika svaté Zdislavy, patronky rodiny a čestné místo zde má i základní kámen, který posvětil papež Benedikt XVI.
Na zdi za obětním stolem je velký kříž z optického skla, který se mění podle dopadajících paprsků světla, vpravo od něj Panna Maria s Ježíškem v náručí, vlevo patron kostela - svatý Václav.
Čtrnáct zastavení křížové cesty vyjadřují jednoduché tvary, vsazené do omítky.
Na venkovní omítku kostela byla nainstalována unikátní zvonohra - celkem patnáct různě velkých bronzových zvonů. Vyrobili je ve zvonařské dílně Dytrychů v Brodku u Přerova. Každý zvon má danou hmotnost, velikost a dohromady vytváří hudební dominantu, která zahraje až 25 různých melodií. V každém období liturgického roku bude znít jiná píseň.

Kostel má kapacitu asi 180 lidí, na kůru jsou nainstalovány také klasické píšťalové varhany.

První slavnostní mše svatá zde bude sloužena 13. května 2017, je to den, kdy si na celém světě budou věřící připomínat 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě.
Bude to určitě nezapomenutelný zážitek pro všechny, kteří se vysvěcení tohoto kostela zúčastní.

M. Burdelová

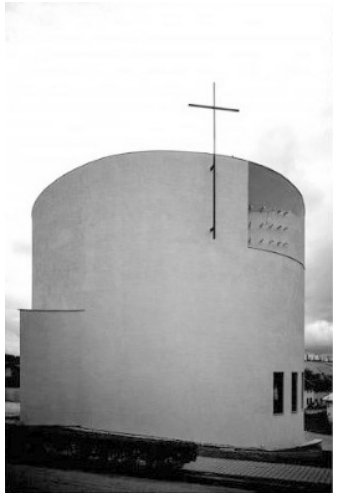

Od října 1327 měl Volek papežský dispens, aby mohl přijmout biskupský úřad bez ohledu na svůj nelegitimní původ. Kancléřem zůstal do roku 1334, kdy musel rezignovat právě kvůli biskupské funkci, protože se uvolnilo biskupství olomoucké. Funkci kancléře fakticky vykonával až do roku 1335 a měl podíl na vypracování trojstranné vyšehradské smlouvy v uherském Visegrádu. V roce 1333 byl ve skupině české šlechty, která přivedla mladého kralevice Karla (IV.) z Itálie do vlasti. Karel si se svým nevlastním strýcem rozuměl a dosadil jej do funkce biskupa olomouckého. Jan s Karlem spolupracoval i po jeho nástupu na český trůn, a byl několikrát pověřen správou Moravy za Karlovy nepřítomnosti a mimo jiné také dopravou říšských korunovačních klenot do Čech.
Jan Volek byl zakladatelem kláštera v jihomoravské Pustiměři. Tato fundace byla určena k uctění památky Elišky Přemyslovny a měla sloužit ke spáse duše její a jejích předků. Spolufundátorem byl markrabě Karel, který věnoval novému klášteru další statky. V Karlově listině také vystupuje jistá Alžběta jako první pustiměřská abatyše. Byla to Volkova neteř, nemanželská dcera Václava III., poslední Přemyslovna z hlavní panovnické větve.
Biskup Jan VII. Volek byl pochován 27. září 1351 v pustiměřském klášterním kostele - rotundě sv. Pantaleona.

Ing. Miloslav Mikeštík

Společenská rubrika

Svátost manželství

Leona Valentová a Lukáš Vojtek	Kudlov

Křest

Maxmilián Michalec	Salaš
Eliáš Marie Slezák	Březnice

Rozloučení

Josef Vavruša	Bohuslavice
Marie Balajková	Březnice
Stanislav Vyorálek	Březnice

Tu jsem si vzpomněla na dvě děvčata, která před nedávnem zemřela. Byly to mé přítelkyně a chodily se k nám učit tkát u mé nejstarší sestry.
„Je Marie das Neves už v nebi?“-
„Ano.“- (Myslím, že měla asi 16 let, když zemřela.)
„A Amalie?“-
„Zůstane až do konce světa v očistci.“- (Myslím, že měla asi 18 nebo 20 let.)
„Chcete se obětovat Bohu a snášet všechna utrpení, která na vás sešle na smír za hříchy, jimiž je urážen a jako prosbu za obrácení hříšníků?“-
„Ano, chceme.“-
„Budete tedy muset hodně trpět, ale milost Boží vás bude posilovat.“-
Když promlouvala tato poslední slova („milost Boží ...-), otevřela poprvé ruce a zalilo nás silné světlo, odraz paprsků, které vycházely z jejích rukou. Proniklo nám do hrudi a do hlubin duše, takže jsme se viděli v Bohu, který byl tím světlem, mnohem jasněji, než bychom se mohli vidět v nejlepším zrcadle. Z vnitřního popudu, který jsme pocítili, jsme padli na kolena a v duchu jsme opakovali:
„Nejsvětější Trojice, klaním se ti. Můj Bože, můj Bože, miluji tě v Nejsvětější svátosti.“-
Po několika okamžicích Panna Maria dodala: „Modlete se každý den růženec, abyste tak vyprosili světu mír a konec války.“-
Potom se začala pomalu zvedat a vznášet se do výše směrem k východu, až zmizela v nedozírné dáli. A světlo, které ji obklopovalo, jako by otevíralo cestu do nebeské klenby. Proto jsme někdy říkali, že jsme viděli, jak se otevřelo nebe.

P. Václav Fojtík

POZVÁNÍ

Při výročí sta let od zjevení Panny Marie ve Fatimě římskokatolická farnost Březnice zve na duchovní obnovu v kostele svatého Bartoloměje v Březnici od května do října vždy 13. v měsíci.

V sobotu 13. května s tímto programem:

8:00-17:00 pozvání k tiché adoraci před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní
17:00 modlitba růžence
18:00 mše svatá
19:00 svědectví

Mši svatou bude celebrovat a svědectví o zásahu Panny Marie do života vydá **P. Radek Maláč.**

Stal se důvěrníkem královny Elišky Rejčky a zdržoval se většinou u dvora. V roce 1326 těžce onemocněl a už za jeho života se jednalo o jeho nástupci. Zemřel 8. srpna 1326 a byl pohřben v katedrále sv. Václava v Olomouci.

Jindřich (Hynek) Berka z Dubé, zv. Žák, byl 19. olomoucký biskup v letech 1326-1333.
Narozen asi 1296 jako syn Hynka II. (Jindřicha) z Dubé, pocházejícího z rodu Ronovců na severu Čech. Během studií se stal kanovníkem u sv. Víta v Praze. Ještě za života olomouckého biskupa Konráda byl vybrán za jeho nástupce.

Od roku 1324 byl administrátorem pražské diecéze. Z titulu své funkce biskupa se v letech 1327 až 1333 staral i o hrad Hukvaldy. Jeho děda byl Hynek I. Berka z Dubé, otec Hynek (Jindřich) II. mladší Berka z Dubé (1276-1309). Biskup Hynek III. zvaný Žák (Scholaris) z Dubé je psaný jako Jindřich III., některými historiky byl považován za kronikáře Dalimila. Měl staršího bratra Půtu (1295-1318) a mladšího bratra Hynka Berku (1297-1348) a Hynáčka z Housky (1299-1320). Bratranec Jindřicha z Lipé, manžel královny Alžběty - Elišky Rejčky (nevlastní matka Elišky Přemyslovny). Během studií se stal kanovníkem u sv. Víta v Praze. V letech 1324-1328 byl administrátorem pražské diecéze. V olomoucké diecézi však biskup Jindřich nepobýval, "protože měl četné nemoci a bál se pro nezvyklé podnebí zůstávati na Moravě," jak zaznamenala Zbraslavská kronika. V basilice sv. Petra v Římě dal postavit oltář sv. Václava. Někteří kronikáři uvádí datum jeho smrti 6. 12. 1333 v Římě, kde je pohřben ve velechrámu sv. Petra. Jiní zapsali, že zemřel v Praze 27/29. 12. 1333 a je pohřben v katedrále sv. Víta.

Jan řečený „Volek“ (* okolo roku 1290 - † 27. září 1351)
byl nemanželský syn českého krále Václava II. a jinak neznámé Anežky. Od roku 1334 až do své smrti byl biskupem olomouckým. Poté, co byl roku 1306 zavražděn Volkův polorodý bratr Václav III., se Jan Volek sblížil se šlechtou. Toto spojenectví mu napomohlo v roce 1318 k úřadu probošta vyšehradského a s ním spojenému postavení kancléře českého království. Dříve zastával i další církevní úřady, ale jen nižší. V letech 1322-1323 musel pobývat v exilu, protože ho král Jan Lucemburský podezíral ze zrady a spiknutí s královnou Eliškou. Ale po roce se s ním Jan usmířil a vrátil Volka do úřadu. Díky funkci kancléře byl spíše diplomatem a politikem, než duchovním.

OLOMOUČTÍ BISKUPOVÉ v první polovině 14. století

Jan VI. z Valdštejna
Jan VI., zvaný Holý byl 16. olomoucký biskup. Pocházel z rodu Valdštejnů. Na biskupský stolec dosedl v roce 1302, vysvěcen byl 10. února 1303. Jako biskup nezasahoval do veřejných záležitostí a nebyl ani dobrým hospodářem, protože olomoucké biskupství začalo mít finanční těžkosti. Za jeho episkopátu byl v domě kapitulního děkana zavražděn český král Václav III. Biskup Jan zemřel v noci ze 4. na 5. října 1311.

Petr II. de Pontecorvo,
zvaný Bradavice, († 7. června 1316 Praha) byl 17. olomouckým biskupem (od znovuobsazení stolce r. 1063) v letech 1311 až 1316. Pocházel z italské rodiny usedlé v Praze. Jeho otec se po ovdovění stal knězem a vyšehradským kanovníkem. Petr byl vzdělaný muž, který se těšil přízni krále Václava II. Postupně se stal osminásobným kanovníkem a v roce 1296 se stal historicky prvním proboštem brněnské kolegiátní kapituly. V lednu 1306 se pak stal proboštem vyšehradské kapituly. Olomouckým biskupem byl zvolen v roce 1311 a biskupské svěcení přijal 13. července 1312. Téhož roku svolal diecézní synodu do Kroměříže. V diecézi se však moc nezdržoval, protože si ponechal výnosné místo vyšehradského probošta, s nímž byla spojena funkce kancléře Království českého. Biskup Petr II. zemřel v červnu 1316 v Praze a byl pochován v katedrále svatého Víta.

Konrád I., zvaný Bavor
Byl 18. olomoucký biskup v letech 1317 - 1326.
Pocházel z Bavorska z nešlechtické rodiny a olomouckým biskupem se stal díky protekci mohučského metropolity Petra z Aspeltu. Kapitulní děkan a kanovníci ho biskupem zvolili 16. června 1316, což papež Jan XXII. v roce 1317 potvrdil. Téhož roku jej na biskupa vysvětil mohučský arcibiskup Petr z Aspeltu.
Na 24. září roku 1318 svolal do Kroměříže diecézní synodu, kde pranýřoval skutečnost, že kněží hrají v kostky, v karty a že navštěvují krčmy. Přikázal dodržovat residenci a celibát, nosit kněžský oděv a tonsuru a zakázal vybírat poplatky za udělování svátostí.

Když slyším slovo májová pobožnost, probudí se ve mně jako asi ve většině katolických křesťanů rozmanité vzpomínky. Mám před očima vyzdobený kostel, který naplňuje vůně jarních květin. K tomu patří světla a písně, ze kterých vyzařuje teplo, srdečnost a důvěra. Vládu zde nedrží přísná liturgická pravidla, co se týče formy, ale prostá lidová zbožnost, která miluje barvu a zvuk a intenzivní pocity. Nálada jara se přenáší do chrámového prostoru. Květy přírody, vlahý vzduch májových večerů, radostnost lidí v obnovujícím se světě - to všechno k tomu patří. V této zcela jedinečné atmosféře má své místo uctívání Marie, protože ona, panna, představuje víru jako mládí, jako nový začátek Boha v přestárlém světě. Ztělesňuje bytí křesťanem jako mladost srdce, jako krásu a jako čekající připravenost na to, co přijde. (Převzato z knihy J. Ratzingera: *Boží světlo v naší době*.)

Májové pobožnosti budou probíhat:
- **v Březnici**: v pondělí, středu a čtvrtek v 18:30
- **v Bohuslavicích**: v pondělí, úterý, středu a pátek v 17:00
- **na Salaši**: každý den kromě pondělí v 19:00

O nedělích budou májové pobožnosti:
- **7. května ve 14:00**: od kostela v Březnici do kaple Panny Marie Růžencové na Salaš
- **14. května ve 14:00**: od kaple v Bohuslavicích k obrázku Panny Marie na Brda
- **21. května ve 14:00**: na Dolním konci Březnice u obrázku Panny Marie
- **28. května ve 14:00**: v kapli Navštívení Panny Marie v Bohuslavicích.

P. Václav Fojtík

AKTIVITY MLADÝCH - házená

Házenkářský klub vznikl ve Zlíně již roku 1921 a jako jeden z mála vydržel až do současné doby jako dvousložkový (mužská i ženská družstva). Postupně vznikala ve zlínském klubu družstva dalších kategorií a dnes tvoří: mladší žactvo, starší žactvo, mladší dorost a starší dorost končící družstvy dospělých.
Pro kategorii přípravky a mini házené byl založen klub HC Junior Zlín, který s HC Zlín úzce spolupracuje. Tento čistě mládežnický klub byl před několika lety založen při 17. ZŠ na Jižních svazích. Zde jezdí trénovat **Verunka Chludová**, na sportovní halu Novestu Zlín její starší sestra **Eva Chludová.**

Holky, můžete se čtenářům krátce představit?
E: Navštěvuji devátou třídu 3. ZŠ Zlín.
V: Já chodím do třetí třídy ZŠ Březnice.

Kdy jste s házenou začaly a dělaly jste předtím i jiné sporty?
E: Začala jsem ve třetí třídě. Předtím jsem chodila na krasobruslení, tenis a gymnastiku. Rok jsem dělala souběžně gymnastiku a házenou, ale pak jsem si vybrala házenou.
V:Já jsem začala v první třídě.

Jak často jezdíte trénovat? Kolik je vás v družstvu?
E: Já mám tréninky 4x týdně celoročně, pouze červenec je volno. V družstvu je nás nyní 20 holek.
V: Já mám trénink jenom jednou týdně. Naše družstvo je smíšené, takže kluci i holky. Je nás kolem 25. Nejvíc jsem ale ráda, že se mnou chodí spolužačka Matylda. Vůbec jsem nevěděla, že bude chodit, setkaly jsme se až v hale …

Jaký je herní čas?
E: My máme 2x 30 minut.
V: My máme 2x15 minut a hrajeme na polovině pole.

Ve kterých družstvech hrajete a jakých soutěží jste se zúčastnily?
E: Hraji první ligu za mladší dorost. Velký úspěch je loňské zlato na mistrovství ČR v Praze. Závody se jezdí o víkendech po celé republice.
V: Naše kategorie se jmenuje mini házená a se soutěžemi teprve začínáme….

Házená je kontaktní sport, máte nějaké zkušenosti se zraněním?
E: Tak já jsem byla jednou na jednotce intenzivní péče na pozorování, když jsem při hře spadla. Ale naštěstí to nebyl otřes mozku.
V:Já nosím chrániče na kolena, na lokty mě to zavazí. A modřiny jsou běžné.

Teď mám otázku jenom na Verunku, která boří mýty o tom, že házenou hrají jenom velcí… Jak je, Verunko, v házené využitý tvůj menší vzrůst, doháníš to vysokými výskoky?
V: Trenéři mě staví na přihrávky, tam nemusím být tak vysoká.

Stihnete holky ve volném čase ještě něco jiného než házenou?

E: Momentálně ne, chci dělat jednu věc pořádně. Také se připravuji na přijímačky na gympl, tak je toho dost.
V: Já chodím do výtvarky ve škole a baví mě pletení z pedigu. Obojí vede paní učitelka Hájková .

Děkuji moc za rozhovor a přeji hodně dalších sportovních úspěchů.
Rozhovor připravila Alena Pekařová